

Byneset Songlag

1922 – 1992

Jubileumsberetning

Forord

I anledning Byneset Songlags 70-års jubileum ble det i 1991 oppnevnt en komite for å ta seg av alle grener innen jubileumsrammen, derav også redaksjonskomite for jubileumsberetningen.

Første del av beretningen, 1922 - 1964, er skrevet av Per Andreas Mule. P.g.a. manglende protokollførsel den første tiden, er første del av dette avsnittet bygd på grunnlag av private opptegnelser.

Avsnittet fra 1964 - 1985 har Astrid Egseth skrevet.

De siste 7 åra, fra 1985 til idag, er skrevet av Randi Fallrø Langørgen

Inger Lisbet Skjervold har tatt seg av tilrettelegging av bildematerialet.

Vi håper beretningen vil bli til glede, både for nåværende og tidligere medlemmer av Byneset Songlag, og selvfølgelig også for mange andre.

Astrid Egseth

Komitéformann

Per Andreas Mule, Inger Lisbet Skjervold

Randi Fallrø Langørgen

Innhold

	side
Forord	3
Byneset Songlag 1922-1992.....	5
De som 5. januar 1922 var med og starta Byneset Songlag	29
Første sesongen (5.1 - 15.6.) lærte koret disse 24 sangene	30
Noter	31
Liste over formenn i Byneset Songlag	33
Turer, konserter, stevner og opptredener.....	34
Stevner 1965-92.....	39
Uniformer/antrekk	41
Dirigenter	42
Noen betraktninger over det som kalles utvikling	46
Hederstegn.....	48
Sluttord	50

Byneset Songlag 1922 - 1992

Det er vel bred enighet om at det for tida er et uvanlig rikt og godt sang- og musikkliv på Byneset. Det har det for så vidt vært til alle tider, skjønt det også, som så mye annet, har gått i bølger. Da Byneset Songlag ble stifta i 1922 hadde det på Byneset vært flere sangkor tidligere og flerstemmig sang var slett ikke noe nytt og ukjent.

Det var ungdomslaget De Unges Haap som høsten 1921 tok opp tanken om å starte et sangkor. Meningen var i utgangspunktet at det bare skulle være for lagets medlemmer. Heldigvis for alle parter så de ganske fort at det ikke gikk og at det måtte åpnes slik at alle med interesse og forutsetninger ellers kunne bli med.

5. januar 1922 ble Byneset Songlag offisielt starta. Det første møtet ble holdt på Hangerås Framhaldskole. Kanskje fordi skolens lærer, John Tisthammer, hadde tatt på seg oppgaven å være dirigent. Det var ikke så mange som møtte, men de som var der var alle av den mening at det måtte gå an å mobilisere de nødvendige krefter, og det gikk. Om ikke lenge var koret i full gang. Hvor mange øvelser som ble holdt på Hangerås, vet vi ikke sikkert, men det var i alle fall to, før det ble flytta til Folkvang hvor ungdomslaget hadde tilbydd gratis hus. Dessuten ble enkelte øvelser i startfasen holdt heime hos noen av sangerne. Interessen var stor. Ennå den gangen var det ikke så mye aktiviteter og adspredelser på kvelder og fritid og i løpet av den første sesongen, 5. januar til 15. juni, ble det holdt 28 øvelser og lært 24 sanger. Ikke stornummer selvfølgelig, men likevel et resultat som knapt er nådd sene-

Byneset Songlag
1922.

re. Mange av disse sangene er tatt opp igjen, enkelte flere ganger, helt opp til idag. Koret ble fort populært og var allerede første sesongen trekkplaster på det meste av det som ble arrangert av møter, fester og basarer, så i snitt ble det nesten to kvelder for uka at medlemmene var opptatt i sangkoret. Den gangen, sies det, var det bare to lovlige grunner for fravær: Eget bryllup og egen begravelse.

Ved skoleårets slutt reiste lærer Tisthammer fra bygda og kom, tross flere henvendelser, ikke tilbake. Songlaget sto nå uten dirigent fra høsten av. De følte sterkt at de skulle ha sunget på ungdomslagets høstbasar, særlig fordi de hadde hatt gratis hus på Folkvang hele tida og samtidig sunget vederlagsfritt for alle andre som hadde spurt om sang. En skikk som koret fremdeles har og praktiserer. 29. oktober ble det derfor holdt møte uten noen dirigent. Resultatet ble at Kristen Mule skulle gjøre et forsøk. Koret sang på basaren og Mule skriver sjøl i ei beretning at "den dirigenten som hadde sin første opptreden den kvelden ikke var særlig stø hverken i taktslag eller kneledd". Forsøket var vellykket og han innehadde stillingen som dirigent til sin død høsten 1960.

I de første åra fram til 1928, hadde koret ikke noen valgt formann, styre eller notekomite. De snakka litt om sakene og slik ble det. Noe regelmessig regnskap ble det heller ikke ført. Litt noteringer var det vel til tider, men ingen fast kasse og heller ingen kasserer. Det var for så vidt ikke nødvendig da koret ikke hadde penger. Sangerne betalte ikke kontingent, det ble ikke tatt betaling for sang og øvingslokalet var gratis. D.v.s. de sang vanligvis på en 2 - 3 tilstelninger for året som vederlag, samt hjalp enkelte ganger til med rundvask og andre tjenester. Dirigenten var ulønna. Ved turer, reiser og der hvor det ellers trengtes penger, var det ofte at de eldre, mer veletablerte i koret, uoppfordra betalte litt ekstra slik at det ikke skulle bli så dyrt for de yngre som som regel ikke hadde så mye å rutte med.

Helt til i 1928, da koret meldte seg inn i Orkla og Gauldal Sangerforbund, hadde alt arbeid, både det musikalske og administrative påhvilt dirigenten. Det kunne vel til tider bli nokså mye, men nå ble det en del avlastning. Det ble valgt formann, styre og kasserer. Koret fikk også skrevne lover. Sangerne måtte nå betale kontingent. Den var kr. 0,25 de første åra. Dirigenten betalte også sin kontingent. Noe han gjorde helt til sin død. Når det gjaldt valg av sanger, innkjøp av noter, arkivering m.m., der var dirigenten suveren. Naturligvis ble det snakka litt om det, drøfta på en måte, men notekomite eller musikkutvalg, det var ikke oppfunnet ennå.

I ungdomshuset, der koret hadde sine øvelser, sto det et gammelt "astmatisk" orgel som ble brukt til stemmeøving. Da ungdomslaget i 28 - 29 bygde nytt hus, ble dette for gammelt og dårlig. I 1931 ble det derfor innkjøpt et

Fra ungdomsstevnet på Rognes 1928.

brukt, men likevel bra piano som ble plassert i nyhuset. Et stort løft for et lite kor. På et slikt sted var det mange som følte seg bruksberettiget, helst vederlagsfritt, slik at sangkoret som hadde kjøpt og betalt pianoet var kanskje den som brukte det minst. Pianoet gjorde imidlertid sin tjeneste helt til i 1957 da det ble innbytta i et "nytt" brukt, verdsatt til kr. 300,-. I mellomtida, under krigen i åra 1942 - 44, da myndighetene beslagla ungdomshuset og brukte det til arbeidstjenesteleir, ble pianoet flytta til Randi og Olav Noteng og sto der til krigen var over.

Byneset Songlag ble som nevnt medlem av Orkla og Gauldal Sangerforbund i 1928 og deltok på stevnet som var i Meldal. Den gang var det vanlig at korene hadde både kirkekonert og verdslig konsert. Koret besto den gang av 23 sangere. Orkdal Songlag var et blandakor på samme størrelse som Byneset og forbindelsen mellom disse to var på den tida meget god, på alle måter. De ble derfor enige om å opptre i fellesskap, og de sang sammen både i kirka og på folkekonerten. På stevnet i Melhus året etter sang de også sammen, men da bare på kirkekonerten. Begge år med riktig bra resultat.

I årene 1928 og 29, mens det nye Folkvang var under bygging, hadde Byneset Songlag øvelser og tilhold på "Meierisalen" på Spongaldal. Etter

dagens forhold var koret den gang ganske lite. De talte knapt 25 sangere, men det var gode sangere. På den tida var det de for moro skyld delte opp koret og øvde inn sanger både for mannskor, damekor og blandakor og gjorde lykke med det.

I 1930 var det ikke noe sangerstevne i Orkla og Gauldal Sangerforbund. Byneset Songlag fikk derimot henvendelse fra Trøndelag Sangerlag om innmeldelse og deltagelse ved sanger-stevnet i Trondheim. Byneset Songlag deltok der og sang under Olsokgudstjenesten i Nidarosdomen. Et stort arbeid som ikke er brukt senere.

1931 må ha vært et svært aktivt år i sangkoret. Dette året anskaffet de seg også sin første fane. Den besto av pen, asurbå sateng med grå bakside, gullsnorer, -frynser og -dusker. Navnet, Byneset Songlag, og mottoet "Syng mig hjem" (Bjørnson) var malt i gull. Midtpartiet var dessuten pryda med ei musikkharpe, malt i rødilla og gull. Om den utøvende kunstner var Aksel eller Asbjørn Høyem, vet vi ikke da det idag ikke er noen som husker sikkert, og det heller ikke finnes noe skrevet. Det er imidlertid ting som tyder på at det må være Asbjørn.

I jula 1933 dukka tanken om et felles arrangement med Songlaget Samhald, Byneset Fellesorkester og Byneset Songlag opp. Den fikk fort tilslutning. Vanskeligheten var å finne passende musikk. Valget falt på Holters kantate "Til Fædrelandet" for solo, kor og orkester. Solist var Asbjørn Høyem. En oppgave som, til tross for at den lå flere hakk for høyt, ble gjennomført med et etter forholdene godt resultat i mai 1934. Det ble holdt konserter, først i Folkvang og senere i Vonheim. Dessuten ble det gitt konserter på Trøndertun og i Buvik. Begge kor hadde hver to særnummer, pluss tre felles korsanger. Orkesteret hadde fem nummer foruten kantaten, så det var et både fyldig og variert program. I februar året etter ble det arrangert en Byneskveld i Bondeheimen, Trondheim, med det samme programmet. Regnskapet viser at etter et halvt års ihrdig arbeid og strev, ga disse konsertene et netto overskudd på kr. 254,06, d.v.s. kr. 84,68 på hver.

I 1936 sto Byneset Songlag som arrangør for Orkla og Gauldal's 13. sangerstevne. Som sarsanger på folkekonserten optrådte de med Bengt Carlsons "Morgon vid Sundet" og "Vakra Sky" av C. Rolén. De underholdt dessuten på sangerfesten lørdag kveld. Da sang de "An der schönen" og "Danslek ur Ran", to nummere som slo fantastisk godt an.

På grunn av den tyske invasjonen 9. april 1940, ble sangerstevnet på Ranheim det året avlyst. Songlaget avsluttet da sine øvelser i april. Aktiviteten var ellers nokså variabel i krigsårene. Læber interesse, vanskelig med ved og

Byneset Songlag 1936.

olje, forbud mot sammenkomster m.m. var nok en del av årsaken. Det ble imidlertid holdt noen øvelser og 20-års jubileet 5. januar i 1942 ble feira med spekesild som hovedrett. Det første sangerstevnet etter krigen ble holdt på Ranheim i 1946.

Songlaget Våren som var starta i 1944, hadde de første åra samme dirigent som Byneset Songlag. Dette, samt litt mannskapsmangel i begge kor, var kanskje grunnen til at de optrådte sammen i kirka 1. påskedag i 1949. Felles opptreden hadde de også i Leinstrand kirke under sangerstevnet i Melhus samme år, en sangprestasjon som med fordel kunne ha vært bedre og ingen av korene var vel særlig fornøyd med samarbeidet.

30-års jubileet, 5. januar 1952, ble behørig feiret med karbonader, erter og øl. Korets første styre var innbudt og tidligere formenn. Det var både taler, sang og dans og som vanlig er når sangere er samlet: Det er så trivelig at ingen har råd til å gå heim.

Det hadde i lengre tid vært snakka om at koret burde anskaffe seg en ny fane. På ei sangøvelse i februar 1954 ble det nedsatt en hurtigarbeidende komite. Fanesilke, brodergarn og utstyr forøvrig ble innkjøpt fra Oslo Flagfabrikk.

Forsida på fanen er grønn med korets navn, stiftelsesdato og ei sangerharpe som motiv. Baksida som er dyp rød, er pryda med en laurbærkrans og mottoet: "Tolk i toners rike fylde, alt det beste i deg selv", et sitat fra sangen "Syng du unge sangerskare" av Th. Neergaard. Alt sammen ble brodert med sølvfarga silke. Motiv, tegning, brodering og montering ble utført av Jonetta Mule, vederlagsfritt. Fanen ble avduka og overrakt koret på ei sangøvelse 8. juni samme år og brukt første gang ved Sangens og Musikkens dag 12. juni i Fjellvang (Folkets Hus) med Jens Utness som fanebærer.

Som tidligere nevnt kjøpte songlaget "nytt" (brukt) piano i 1957. Dette ble flittig brukt helt til i 1975. Folkvang hadde da gjennomgått en større oppussing og modernisering. Ved gjenåpningen ville Byneset Gammeldansforening forære ungdomslaget og huset et nytt piano. Songlagets "gamle" piano ble brukt som innbytte og verdsatt til kr. 500,-. Som vederlag skulle koret ha full bruksrett til det nye i 3 år. Senere bruk skulle skje mot vanlig leie. Der gikk Byneset Songlags piano! Uten at noen i koret i farten tenkte på eller forsto at de her ga bort både sitt instrument og i praksis sine rettigheter.

Høsten 1960 døde Kristen Mule. En epoke for Byneset Songlag var slutt. Han hadde da vært korets faste dirigent siden høsten 1922. Gjennom så lang tid er det meget vanskelig hele tiden å klare å fornye seg og ikke stagnere. Dette mestret Mule ganske bra. En annen ting som kanskje virket inn på inspirasjon og styrke til å drive, var at han i 1954 fikk et hjerteinfarkt og måtte etter den tid ta hensyn til det.

Byneset Songlag hadde aldri vært noe stort kor antallsmessig. Det var forresten likedan med de fleste bygdakor. Et medlemstall på 20 - 25 var nokså alminnelig. Om høsten 1960 da korsesongen skulle ta til igjen, var det vanskelig med sangere. Rudolf Røstum hadde sagt seg villig til å "ta på" som dirigent, et engasjement som varte i 18 år.

Koret kom igang og ble, eller rettere sagt var, fremdeles populært. De første åra under Røstums ledelse ble det ofte sunget på fester, basarer og andre tilstelninger, delvis fordi vi ikke var så mange, men også fordi vi hadde sanger som passet til enhver anledning, sjelden sa nei og aldri tok betaling.

I sesongen 1964-65 var det 33 medlemmer i koret. Rudolf Røstum fortsatte som dirigent og øvde oss jevnt og trutt med fiolinen sin. Han fikk hjelp av Olaug Aasegg med stemmeøving. Ifølge protokollen var oppmøtet jevnt og godt. Første halvdel av sesongen var det nesten ikke opptredener. I vårsesongen var det flere oppdrag. Sangens og Musikkens dag var et årvisst innslag på den tiden. Dagen ble markert med at alle kor og korps gikk i tog og avslutta med en konsert. Dette arrangementet ble holdt på forskjellige steder i bygda. Nevnes kan Skjøstad skole, Rye skole, Spongdal skole, Høyemshaugen, Folkets Hus og Folkvang.

Økonomien i koret ble dette året styrket ved at kaffepengene på øvelsene gikk opp fra kr. 0,80 til kr. 2,00! På stevnet på Orkanger sang vi sammen med "Våren". John Grøseth dirigerte "De hundrede violiner" og Rudolf Røstum "Et bondbryllup". Tilsammen ble det et kor på 60 sangere, og ifølge protokollen fikk fremførelsen strålende kritikk.

De neste årene gikk med de tradisjonelle arrangementene, julekonserter, vårkonsserter, 17. mai og diverse basarer. Det var forresten flere stevner det var samarbeid med "Våren". Korene ble da større og man kunne ta på seg større oppgaver. Det kan nevnes at på stevnet på Hølonda i 1969 ble fremført: "Mot soleglad" og utdrag fra "Sommer i Tyrol". I Oppdal i 73 "En dag med Rønnerdal" og "Donau sjung", begge numrene med musikkledsagelse.

Utenfor Oppdal Sykehjem 1963.

Det har vært ungdommer i gifteferdig alder i koret til alle tider og da har koret deltatt med sang i kirken. De fleste i Byneset kirke, men høsten 1968 dro hele koret pluss dirigent til Oppdal kirke og sang for en av våre medlemmer. En trivelig tur i fint høstvær.

Når en av korets stiftere har gått bort har koret deltatt med sang. Lars Høyem gikk bort i 1967 og koret sang i kirken. Likeså ved Ole A. By's bortgang. Denne gang med sang i heimen. Og når et medlem av koret ellers har gått bort har koret deltatt med sang.

"Det slites alt som blir brukt" er et mye brukt uttrykk. Slik var det også med sangertrappene. Sjøl om det er stemmen som brukes mest på øvelsene, så må vi jo ha noe å stå på. De gamle sangertrappene var utslitt og ble erstattet med nye i 1971.

Jubileumssesongen 1972 ble spesielt aktiv i og med at vi hadde tatt på oss Orkla og Gauldal Sangerforbunds 43. stevne. Jubileumsfesten gikk av stabelen 15. januar i Folkvang med ca. 70 gjester. Kveldens toastmaster Per Andreas Mule ble, uten å fornærme noen, kveldens hovedperson i og med at han skrev velkomstsang som koret fremførte, to bordsanger og en prolog. Fem av de som var med i koret fra starten deltok også på festen. Det var Magnhild og Ottar Høstad, Jonetta Mule, Ragnvald Haug og Jon P. Haug.

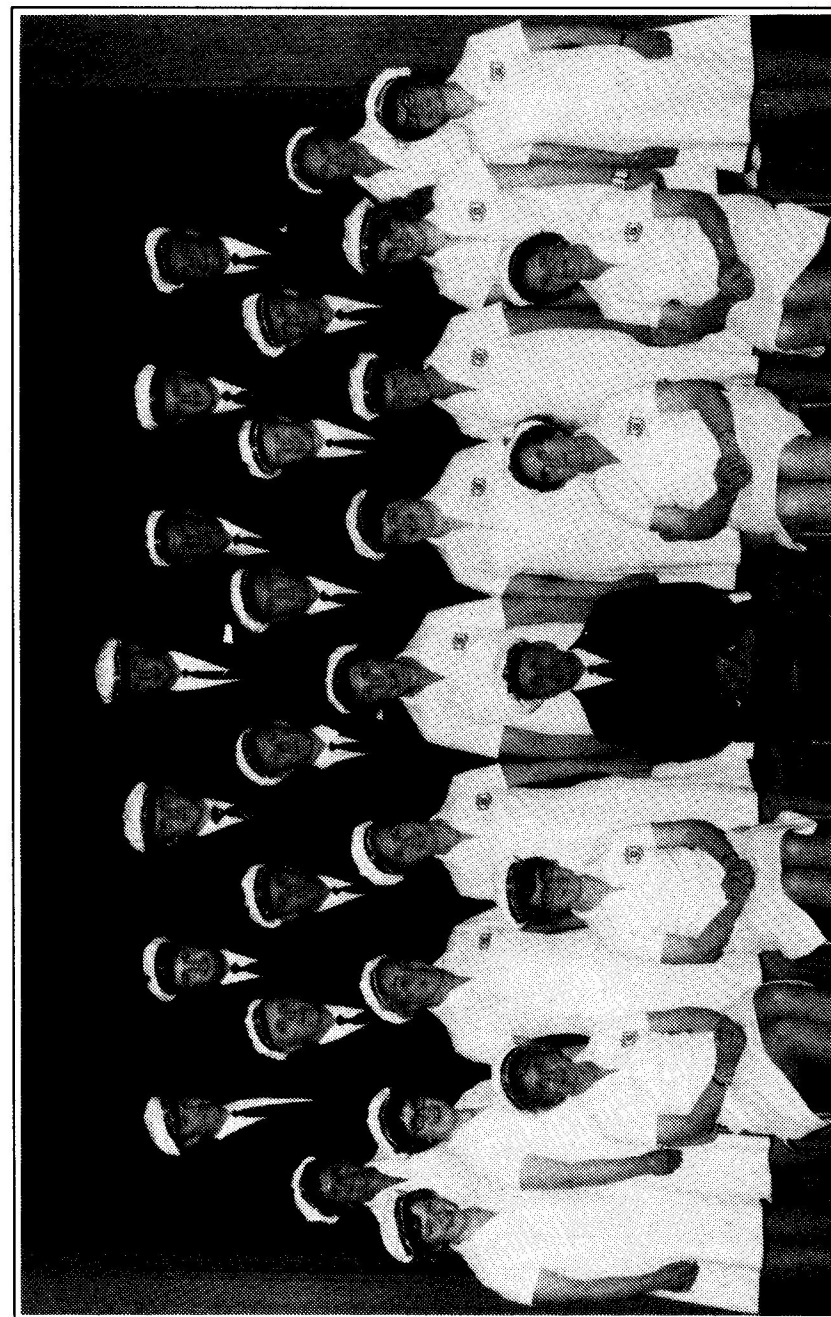
Randi Noteng som hadde vært aktiv sanger i nærmere 50 år, ble fra korets side viet oppmerksomhet ved at hun ble overrakt en konfektskål i sølv. Som andre fester sluttet også denne festen med dans. Det sies at når musikken sluttet i 4-tida, ble det danset til sang-akkompagnement - det var jo sangere som holdt jubileumsfest!

Jubileumskonsert i Byneset kirke 7. mai 1972

Sanger:	Palestrina:	Pris være dig
	Händel:	Bøn
	Bach:	Velt alle dine veie
	Mozart:	Ave verum corpus
	Schubert:	Ave Maria
	Beethoven:	Lovsang (All himlen priser)
	H.O.H.Olsen:	Død hvor er din brodd
	Anderson:	Helga tempel
	Haaland:	Min Gud hvi har du forlatt mig
	Haarklau:	Hymne over Davids 118. salme

Et strykeorkester under ledelse av Rudolf Røstum var også med.

Byneset Songlag 1972

Forberedelsene til stevnet hadde pågått i lengre tid. 24. og 25. juni ble en travel helg for koret. Vi fikk god hjelp av en stor del av bygdas befolkning. Alle som ble spurt var villige til å hjelpe. Teltet som ble oppsatt i øsende regnvær og vind, var plassert i nærheten av Folkvang. Været bedret seg da fredagen kom og værgudene var på vår side resten av helga. Oppmarsjen gikk fra Lykken til Folkvang. Byneset Musikkorps, Rye Skolekorps og Spondal Skoles Musikkorps deltok under oppmarsjen. Folkvang ble brukt til restaurant. Middags-porsjoner, kaker og vafler gikk unna i en fei, og noen husker sikkert Johanne som "ristet" vafler ute på trappa for å få dem kalde fort nok.

Velkomstsang var skrevet av Per Andreas Mule og arrangert av Rudolf Røstum. Velkomsthilsen ved formannen i arrangementskomiteen, Asbjørn Egseth. Astrid Mule leste en selvskreven prolog. En hilsen fra kommunen var ved varaordfører Gudmund Gjengaar. Så ble det 43. stevnet åpnet ved formannen i forbundet, Tølløv Garberg.

Før konserten i Byneset kirke søndag var det bekransning av Kristen Mule's gravsted ved Johan Krogstad. På sangermedaljen var det portrett av Kristen Mule. Leinstrand kirke ble også benyttet til en konsert. En "takkt for hjelpen-fest" ble holdt 9. september.

I 1972 ble det for første gang hentet krefter utenfra til instruksjon. Et kurs ble startet og det gikk over flere kvelder med Anna Marie Lyngstad Moe som instruktør. Det var et samarbeid med "Våren". Etter hvert ble det flere øvelses-helger og seminarer med instruktører. Det kan nevnes: To helger med Kåre Bjørkøy i 1976, korseminar med Knut Nystedt i Trondheim, 31/10 - 3/11-77 og kurs for sangere høsten 78 med sangpedagog Kirsten Aasen. Ellers kan nevnes at medlemmer av koret har deltatt i kurs på Storlien, Oppdal og Levanger m.m.

Dirigentene har i flere år hatt god hjelp med stemmeøving. Gunn Toril Noteng tok over etter Olaus Aasegg og senere har Karl Baadsvik vært en sikker medhjelper.

På sangerstevnet i Oppdal i 1973 ble Randi Noteng overrakt Orkla og Gauldal Sangerforbund's hederstegn i sølv. Hun hadde vært medlem i Byneset Songlag i 50 år og lagt ned et stort arbeid for sangen. Randi Noteng døde i 1976. På forbundets årsmøte sa formannen i forbundet noen minneord i forbindelse med Randi's bortgang.

Samme år fikk Rudolf Røstum tildelt Orkla og Gauldal Sangerforbund's hederstegn i sølv for sin innsats med sang og musikk i forbundet og i heimbygda i mer enn 50 år.

Oppmarsj under sangerstevnet på Byneset 1972.

Høsten 76 sang koret ved Ragnvald Haug's begravelse. Enda en sangerveteran var gått bort.

På årsmøtet i koret 1/7-77 ble det vedtatt å sette ned en komite med oppdrag å foreslå nødvendige endringer i lagets lover. De første lovene ble vedtatt på årsmøtet 11. oktober 1928. Nye lover ble vedtatt 9. oktober 1978.

Sesongen 1977-78 startet nokså tidlig. Det var på grunn av deltagelse i Byneset kirkes 800-års jubileum denne høsten. Vi deltok først ved gudstjenesten 25. september og sang "Bøn" av Sigurd Lie og Schuberts "Ave Maria", samt to fellessanger med "Våren". Senere var vi med på en konsert på Spongdal skole. Dette var i tillegg til de tradisjonelle opptredener dette året. På julekonserten i kirka sang vi "Julsång" (Adams), sammen med Byneset Musikkorps og med Unni Bosnes som solist.

Fra nyttår 1978 ble Harald Bjørkøy vår nye dirigent. Rudolf Røstum hadde da vært Byneset Songlag's dirigent i 18 år. Vårkonserten det året var datert 22. april. Av programmet kan nevnes: "Folkvisa från Gotland", "Nocturne", "Og reven lå under birkerot", "Pål sine hønur", "Det var en lørdag aften", "Halling" og "Brudemarsj fra Jämtland", den siste med assistanse av Arne Strand på saksofon og Jostein Kløften på klarinett. Unni Bosnes og Harald Bjørkøy deltok med hver sin soloavdeling. Gjester var Fosenlagets sangkor og Pirum Oldboys.

11. mai sang koret i kirken ved Elen Rye's begravelse. Hun var med fra starten i Byneset Songlag.

Etter en travel sesong med mange opptredener stilte vi på årets stevne i Hemne med 52 sanger! Sesongen skulle nå vært slutt, men en av "mannfolk" i koret hadde funnet seg ei Selbu-dråk og en god del av korets medlemmer dro til Selbu og sang i kirka i deres bryllup.

Fra starten av sesongen 1978-79 ble programmet lagt opp med sikte på en kirkekonsert. Den gikk av stabelen 12. november. Vi fremførte "Å at jeg kunne", "Kjærlighet fra Gud", "La de små barn komme til meg", "Deo dicamus gratias", "Rop ut med fryd", "Deep river" og "Poor man Laz'rus". 19. november dro vi til Selbu kirke med det samme programmet. I tillegg deltok Selbu damekor og Tove Gullteig og Harald Bjørkøy med hver sin soloavdeling.

På stevnet i Rennebu var særnumrene våre "Matona Mia Cara" og "Margjit Hjukse". Solister var Kirsten Aasen, Erling Bjørkøy og Karl Baadsvik, sang og Anders Volan akkompagnerte på hardingfele. Dette ble vår siste opptreden med Harald Bjørkøy som fast dirigent.

Høsten 1979 startet vi opp med ny dirigent, Hans Waagø. Vår første opptreden med Hans var en konsert i Byneset kirke 18. november. Foruten koret medvirket Kirsten Aasen, Magnus Kløften (som da var 11 år), Kjersti Kviseth og Bjørn Kåre Moe.

Nyttårsaften 79 fikk koret en trist melding. Leiv Utne var død, brått og overraskende. I 46 år hadde han spredd humor og sangerglede rundt seg i koret og hans tomme plass kan ingen helt utfylle.

17. mai 80 sang vi "Landkjenning" sammen med "Våren" og B.M.K., som så mange ganger før. Denne gang med Roar Wik som solist. På slutten av sesongen, 29. juni, var vi med Trondheim Accordion Club og fremførte "Hymne an die Musik" og "Havsørnsvals" i Studentersamfunnet. Dette arrangementet var i forbindelse med Landsfestivalen for trekkspillere.

Byneset Songlag har hatt mange forskjellige "oppdrag". Egne konserter med ulike akkompagnatører, så som korps, spelemannslag, orgel og grupper med forskjellige sammensetninger. Og bare hør: Trondos-treff med Ivar Ruste og Byneset Songlag på plakaten! Ifølge protokollen var koret denne gang mer rustent enn Ruste. Samme høst ble det arrangert en kirkemusikkuke på Byneset og Byneset Songlag var til stede med sang, akkompagnert av Magnus Kløften, orgel og Randi Baadsvik, trompet.

Vårkonserten 1981

Program: "Havet", "Ett bondbryllup", "Amate mi ben mio", "Spillemannshambo", "Svantes lykelige dag", "The Entertainer" og "Viss du var ei bære". To spillende søstre - Elise og Henninge Båtnes - deltok også på konserten, de var da henholdsvis 9 og 7 år.

Fester har det også vært innimellom. Avslutningsfesten 81 foregikk i fjæra, en fin kveld i juni med sang og trekkspill-klang. Helstekt gris og potetsalat sto på menyen!

Høsten 81 begynte Jostein Kløften som dirigent for koret. Første opptreden med vår nye dirigent var på en tilstelning i Stjørdal Samfunnshus hvor vi var Stjørdal Blandakor's gjester. Senere på høsten sto vi som arrangør av en konsert i Byneset kirke i forbindelse med kulturfestivalen "Nor-Vest '81". Ellers medvirket Thorgerdur Ingólfsdóttir fra Island og Bjørn Kåre Moe. Bare 11 dager senere arrangerte koret seminar med sangerpresten Helge Birkeland.

Det måtte være en særdeles aktiv sesong 1981 - 82. Onsdag 4. november kirkekonsert i Byneset kirke i forbindelse med kirkemusikkuka 81. Programmet var: "Vår Gud han er så fast en borg" sammen med Byneset Messingkvintett.

"Den store hvite flokk" med Marit Husby ved pianoet og "Fäbodspsalme från Dalarna" med Solvår Østvang som sopransolist, Marit Brå på fløyte og Helene Berthelsen på kontrabass. Ved en senere anledning var Anne Piro solist med koret i den samme sangen.

Tradisjonen tro sto julearrangementene i kø og deretter gikk vi inn i korets 60. sesong.

Jubileumsfesten ble holdt 13. februar. Vel 100 deltakere, inkl. sangere og andre spesielt innbudte gjester. Til stede på festen var tre av de syv gjenlevende stifterne av koret: Jonetta Mule, Jon P. Haug og Magnhild Høstad. "Høie fjeld" som var den første sangen koret øvde inn i 1922, sto som nr. 1 på programmet. Ellers var to "gammeldirigenter" til stede og de måtte utnyttes. Harald Bjørkøy dirigerte "Deep river" og Hans Waagø "Viss du var ei bære". Ellers var det flere gamle sanger på programmet. Harald Bjørkøy underholdt med en egen liten avdeling sang av høy klasse, akkompagnert av sin kone Erna. I det store og hele en virkelig vellykket jubileumsfest.

I mars samme år var vi samlet til seminar i Folkvang. Denne gang med Per Oddvar Hildre som læremester.

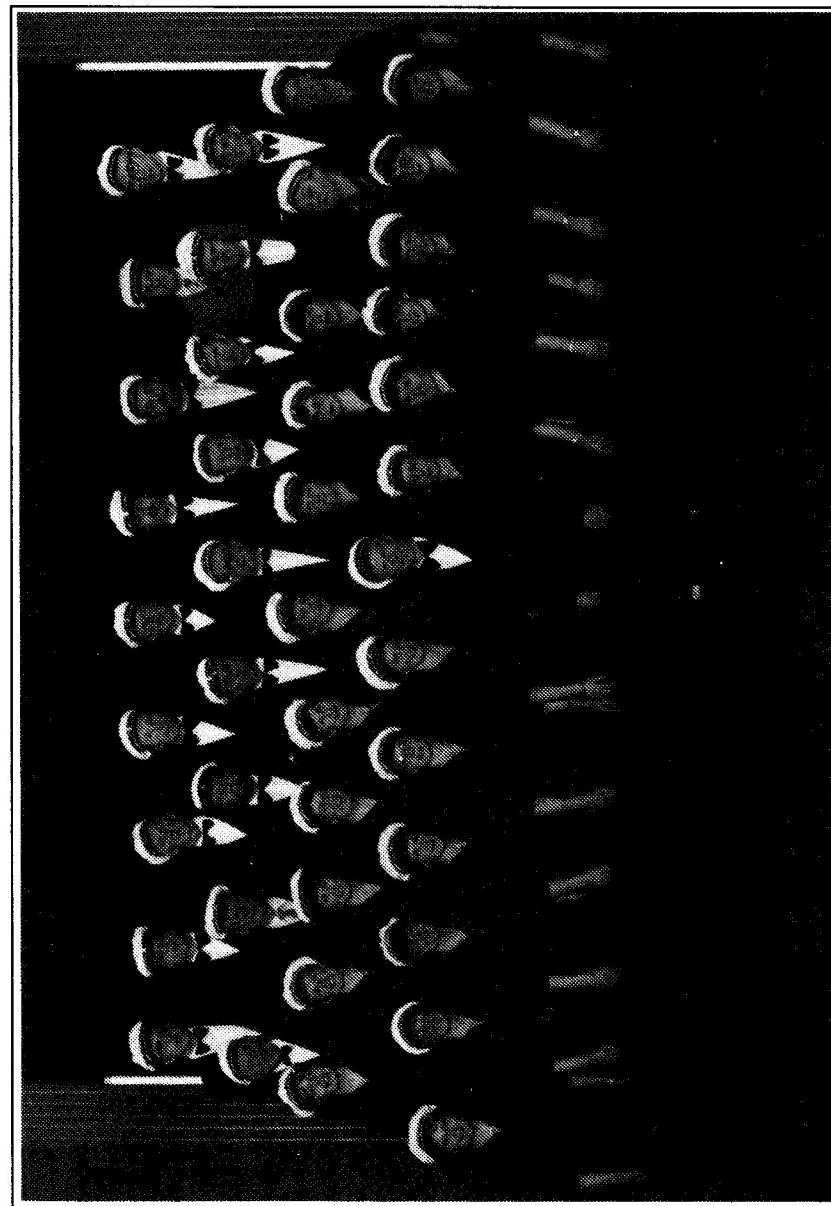
Vårens musikalske høydepunkt for koret, jubileumskonserteren, gikk av stabelen 27. mars. Sangkoret Yrjar fra Ørlandet var invitert og sang en egen avdeling. Deretter en avdeling med klassisk musikk for trekkspill med Knut Haseth og Tore Eklo. Sopranen Anne Piro med egen avdeling og tilslutt koret med hele åtte nummer.

Sangerstevnet ble siste arrangement i vårsesongen. Særnumrene er nevnt annet sted, men det kan nevnes at "Brurmarsj frå Lødingen" ble akkompagnert av Svein Hovdkinn på fiolin og Helene Berthelsen på kontrabass.

Høsten kom og med den nye oppgaver. Jubileumsåret var ennå ikke slutt og i den anledning arrangerte koret en konsert i kirka 7. november. Sissel Høyem Aune var invitert og fremførte en egen avdeling akkompagnert av Jon Magne Bonsaksen. Koret fremførte: "Hymne", "Den store hvite flokk", "Jeg råde vil alle", "Panis Angelicus", "Landet har gitt sin grøde", "Velsignet være han" og "Gud du er ånd". Koret ble akkompagnert av Arne Strand på obo og Magnus Kløften, orgel. Senere på høsten var vi Sangkoret Yrjar's gjester på deres jubileumskonserter i Ørland kirke. Allerede seks dager senere var vi igjen ute og faret, til Børsa på kortreff sammen med "Våren", Viggja og Sistranda Mannskor.

Jubileumsåret 82 sluttet med julekonserten 3. juledag. Bl.a. fremførte vi "Mariavise", en tysk folkeviser for altsolo, orgel og kor. Vi hadde med oss

Byneset Songlag 1982

Randi Stene, altsolo og Marit Brå, fløyte. Ved orgelet satt også denne gang Magnus Kløften.

Vårkonserten 83 ble holdt 15. april. Invitert var Heimdal Mannskor og Heimdal Messingkvintett. Denne gang med norske sanger på programmet. "Fløytelåt" av Geir Tveitt ble akkompagnert av Bodil Egseth på fløyte og Arne Strand på gitar.

Høstsesongen 83 startet nokså tidlig. Vi hadde fått forespørsel fra Rikskonsertene om å øve inn og fremføre "Music of Life" sammen med Brazz Brør. Verket var skrevet av Jarle og Helge Førde og var en ufrøfrelse.

En komite på 6 personer ble nedsatt på vårparten 83 for å utarbeide planer for en cabaret for fremførelse i 84. Cabareten fikk tittelen "Året rundt". Dette var noe nytt for oss - med enkeltopptredener, grupper og kor. Alle sangerne gikk på med krum hals og vi knyttet til oss flere musikere. Dirigent Jostein hadde et enormt arbeid med dette. Han hadde dessuten arrangert det meste som ble fremført. Han spilte også klarinett i orkesteret. Dessuten medvirket Arne Strand på obo og altsaksofon, Bodil Egseth på fløyte og piano, Kristian Vikan, gitar, Olav Jørund Brå, trombone og bassgitar, Randi Baadsvik, kornett og flygelhorn og Olve Strand på slagverk. Skuespiller Jakob Margido Esp var med oss og satte sammen forestillingen. Dirigenten hadde god hjelp av Karl Baadsvik med innøvingen av stemmer.

Cabareten besto av:

Åpningssang	kor og orkester
Årstidene	dikt m/4 vers, lest av 4 pers.
Tømmerkoievise	Hans Børli, sunget av 2 pers.
Mot i brystet	kor og orkester, 2 vers
Vinterbruden	Hans Rotmo, sunget av gruppe
Om blåveisplukkeres morskjærlighet	Otto Nilsen, med solist
Orkesterpotpurri	
Syner i løvsprikningen	Ferlin/Strand, med solist
Maivise	Hermann Aune, sunget av 2 pers.
Vårnatt	dikt, fremført av 2 pers.
Fløytelåt	Sande/Tveit, kor og orkester
Sommer kommer	Kano'n med kor
Om maskros og tjårdoft	Axelsson, med solist og gruppe
Råd til dej och mej	Adolphson, gruppe
Sommer, sommer, sommer	orkester og dansegruppe
Du skal ikkje sova bort sumarnatta	gruppe
Vise for gærne jinter	Prøysen, med solist og damekor

No e' deinn forbannade sommar'n hær	2 solister
Høstvisa	Tauro/Jansson, kor
Nostalgi om gamle ski	Otto Nilsen, med solist
Ælgvise	fra "Kratatt", 4 solister
Høstgule blader	orkester
Om kvelden når detmørkner	Øverland/Groven, med solist og kor
Vårres jul	Rotmo, med solist, gruppe og kor
Desembernatt	dikt, lest av 1 pers.
Finalemelodi	fra "Cabaret", kor og orkester

Det må nevnes at både åpningssang og finale ble skrevet av Per Andreas Mule og Karl Baadsvik skrev "No e' dein forbannade sommar'n hær". Cabareten ble fremført 11. februar. Spenningen var stor, ville det komme noen og høre på? Joda, salen ble etter hvert fylt og alle gjorde sin "jobb" til alles tilfredshet. Forestillingen hadde krevd mye tid og krefter, men det var enighet om at den var verdt alt sammen!

På slutten av sesongen ble det igjen arrangert kurs i stemmebruk og pusteteknikk. Denne gang med Tori Norbotten Lee som instruktør. En innholdsrik og god sesong nærmet seg slutten med stevnet i Klæbu som fin avslutning og med før nevnte "Music of Life" som særnummer.

Fra sesongen 1984 - 85 kan nevnes tur til Sistranda på Frøya med besøk hos Sistranda Mannskor. Cabareten "Året rundt" ble fremført på en konsert vi deltok i på Sistranda. Neste utflukt den høsten var til Korsvegen som Hølanda Songlag's gjester sammen med Kvål Songlag. I november sang vi i Byneset kirke i forbindelse med kirkemusikkuka. Der sang vi: "Velsignet være han", "Deep river" og "De nittio nio" med Bodil Egseth ved pianoet. Neste arrangement var kortreff med Singsås Damekor og Singsås Mannskor. 10. mars var det Rye Skolekorps sin tur til å jubilere. Koret deltok på deres jubileumskonserter i Rye Samfunnshus.

Så kom det mest arbeidskrevende program både for dirigent og sangere denne sesongen: "Kirkemusikk gjennom 1000 år". En kirkemusikalsk kavalade over utviklingen fra tiden før år 1000 og frem til vår tid. Foruten koret var det flere musikere som var med oss: Randi Baadsvik, flygelhorn, Torfinn Rye, trompet, Martin Stene, horn, Øystein Baadsvik, tuba og Magnus Kløften, orgel. Sistnevnte spilte også flere solonummer.

Programmet fra korets side så slik ut:

Lux illuxit	mannskor/prosesjon
Pater noster	5 mannsstemmer

St. Magnushymne	2-stemmig mannskor
Innsbruck	fullt kor
Vår Gud han er så fast en borg	damekor
Sicut Cervus	fullt kor
Jubilate Deo	"
Bordbøn	"
Deg være ære	"
Ave verum corpus	"
Transeamus	"
Panis angelicus	" m/orgel
Velsignet være han	"
Måne og sol	kor, publikum og orgel
Finale: Stig ut min venn	kor, blåsere og orgel

Messingkvartetten spilte også to nummer. Det hele ble bundet sammen med utfyllende kommentarer av sogneprest Tore Eid. Vi tror publikum fikk en god innførelse i hvordan kirkemusikken har utviklet seg gjennom årene. Det må nevnes at kirken var fullsatt.

17. mai nærmet seg og med den mer sang. "Landkjenning" ble sunget sammen med "Våren" og B.M.K., denne gang med Øystein Dillan Vardehaug som solist. Og med årets sangerstevne i Buvika var atter en travel sesong i koret gått over i historien.

Sesongen 1985-86 ble Jostein Kløften's 5. og siste år som dirigent. Året ble travelt med flere opptredener. Bl.a. arrangerte koret to "Bynes-treff", det første i oktober og det neste i slutten av januar. Her var bl.a. Trøndelag Musikk-konservatoriekor og Nordmøre Kammerkor våre gjester. Sistnevnte kor benyttet anledningen til å arrangere en kirkekoncert på Byneset før de dro heim. Her fikk vi, som gjester, en fin anledning til å gjenoppfriske en del av forrige sesongs kirkesanger.

Sesongen ble avsluttet med stevnedeltagelse på Rye den 15/6 da Songlaget Våren sto som arrangør av kretsens 57. stevne. Under åpningen av stevnet dannet "Våren" og Byneset Songlag felleskor og framførte sammen med Byneset Musikkorps "Finlandia" av Jean Sibelius. Nummeret høstet stående applaus og etter sterke oppfordringer ble verket fremført på ny ved den avsluttende folkekonserteren søndag ettermiddag. Ellers hjalp vi til med servering og salg og sang i teltet som særnummer: "Sof du unga ästin min" og "Mr. Sandman". En verdig avslutning på Jostein's periode som dirigent.

Så var vi klar for en ny sesong, 1986 - 87, og med ny dirigent, en kvinne denne gang. Det var nok flere enn medlemmene i koret som var spent. Randi

Lundemo var ung og nyutdannet og gikk nok til oppgaven med blandede følelser. Allerede 26/9 hadde vi vår første opptreden denne høsten og siden gikk det slag i slag med kortreff 1/11 - her var Bel Canto fra Ørlandet gjester, innsynging av jula og 3.dags julekoncert. Planene for dette året innbefattet også en ny cabaret, denne gang over temaet kjærlighet. "Cabaret d'amore" ble navnet og innholdet henspillet på kjærligheten som går som en ledetråd gjennom livet, fra vogge til grav. Repertoaret spente fra rene fellesnummer via grupper ned til solonummer og inneholdt tekster av bl.a. Alf Prøysen, Evert Taube, Otto Nilsen, Geirr Lystrup og mange fler. Vi hadde god hjelp med framføringen av musikerne Odd Johan Overøye, piano, Olav Jørund Brå, bass og Jan Erling Dahl, gitar. Også denne gang var Jacob Margido Esp behjelpelig med den sceniske instruksjonen. Cabareten ble godt mottatt av et fullsatt Folkvang den 14. februar og vi gjentok forestillingen både den 2/4 på Byneset og deretter den 1/5 i Ålen Samfunnshus.

Ellers feira koret sin 65-års dag, riktignok litt forsinka dette året, den 4. april 87. Til dette jubileet var skrevet følgende sang av signaturen "Pedro":

VELKOMMEN TIL BYNESET SONGLAGS 65-ÅRS DAG 5. JANUAR 1987

Mel. "Å kjøre vatn, å kjøre ved"

*"I kveld skal koret vårt fylle år.
Vi litt forsinka er forresten.
Men sekstifem er jo mange år,
så vi er pensjonister - nesten.
Men det er hevet over enhver tvil
at noen er sjenerende senil.
Miljø og klang, humør og sang,
vi gamle laster skyr som pesten.*

*Vi synger alt fra en pen koral
og til den enkle folkevisen.
Om lov og pris og om høy moral
og regn og vind om kyr og grise,
og om den forespeilte evighet.
Om jordisk utstrålt dobbel deilighet,
Spirituell negro farvel.
Det norske språk det vil vi prise.*

*Som dirigent vi en kvinne har,
og det er nytt i dette koret.
Som uten knussel sitt ansvar tar.
Vi ønsker lykke til ved roret.
Sitt publikum hun vender ryggen til,
men er på framsida et digert smil.
Motivasjon, inspirasjon,
ja hun har nok til hele koret.*

*I kveld har vi invitert til fest.
Til sang og dans til fryd og gammen.
Og like barn leker alltid best,
så vi skal more oss isammen.
Og du er sikkert ikke en av dem
som vil gå både tørst og sulten hjem?
Et, drikk, vær glad, det du vil ha.
Velkommen hit da alle sammen."*

Bak signaturen "Pedro" står Per Andreas Mule. Han har vært korets "husdikter" og skrevet prologer og sanger til korets fester og anledninger helt fra 1952 og holder fortsatt på med det.

Dette året sang vi i kirka på stevnet som ble arrangert av Heimklang, og Randi dirigent stilte opp som solist på en av sangene: "Herre, jeg hjertelig ønsker å fremme din ære".

I noen år hadde koret slitt med rekrutteringsproblemer og ved sesongstart 88 ble det besluttet å utnevne en PR-komite med oppgave å skape blest om koret for derved å øke medlemstallet.

Få stemmer i enkelte grupper gjorde koret sårbart for fravær og man hadde av og til en følelse av at koret gikk for "halv maskin" ved enkelte øvelser og opptredener. Derfor var det også en liten gruppe på 26 personer som en fredag i oktober 87 dro på korets første weekend-tur utenfor fylkets grenser. Lillehammer var målet og Lillehammer Blandakor var vertskor. Ei trivelig helg ble det.

Ellers bidro vi med sang ved flere anledninger d.å. i tillegg til de tradisjonelle arrangementer, bl.a. ved musikkandakten i forbindelse med bispevisitasen på Byneset.

På årsmøtet dette året ble det vedtatt å sende søknad om øvingslokale ved Spongdal skole fra høsten 88 og dette ble innvilget. Årsaken til flyttingen var at husleia gikk opp i Folkvang, samtidig som den kommunale husleiestøtten ble kraftig redusert. I tillegg hadde det i løpet av siste vinter vært varierende temperatur i huset når vi møtte opp til øvelsene.

Det ble også vedtatt å utnevne en komite med formål å skaffe til veie ny fane til jubileet i 1992.

En del av sangene vi hadde på repertoaret dette året: "Sulle, rulle, gulldokka mi", "Astri, mi Astri", "Aftontankar vid Fridas ruta", "Bedårande sommervals" og "Trollmor genom seklerna".

Høsten 1988 ble øvelsene i koret for første gang lagt utenom Folkvang som hadde vært korets "hjem" i alle år. Etter en del startvanskeligheter, fant vi oss etter hvert til rette. Ikke minst gjennom arbeidet med en ny cabaret som skulle være ferdig for framføring våren 89. Navnet på cabareten ble: "Europatur i moll og dur".

Det ble en spennende reise, ikke minst om vi skulle "komme i land" med alt som skulle læres før premieren. Men med flinke, rutinerte musikere og alle tiders dirigent, ble stemningen etter hvert avslappet og "turen" løst vel i havn den 4. mars i Folkvang. Så vellykket ble det at vi tok reprisen i Rye Samfunnshus den 18. mars. Også denne gang var oppmøtet bra.

En del av sangene som cabareten besto av: Åpnings- og avslutningssang med tekst av Per Andreas og musikk av Randi, "Sommarpsalm", "Femton Finnar",

"Kalinka", "Vid Stranden", kor fra "Perlefiskerne", utdrag fra "Sommer i Tyrol", "Air" og "Whisky in the jar" m.flere. Musikere denne gang var Audun Brandal samt Odd Johan Overøye, som også hadde arrangert storparten av akkompagnementene. Denne gang var Anna Kristine Follestad oss behjelpelig med den sceniske instruksjonen. Odd Johan Overøye, Randi's ektemake, var ofte med oss som pianoakkompagnatør på både større og mindre opptredener under Randi's dirigentperiode.

Det sosiale aspektet ved å være med i kor kan ikke vurderes for høyt, og dette har i flere år vært ivarett bl.a. ved å avslutte eller starte en sesong med en uhyggelig sammenkomst. Så også høsten 89 hvor vi starta med strandfest i fjæra hos Helge Vevik. Dit har koret flere ganger fått anledning til å komme og menyen har skiftet fra grilling av gris et år til gravlaks et annet.

Denne sesongen var det store planer på gang for å få i stand samarbeid med kapasiteter som Arve Moen Bergset og Henning Sommero m.fl. Dette lyktes og spenningen var stor om et slikt økonomisk vågestykke skulle gå i balanse. To kirkekonsserter med tittelen: "Høyr kor kyrkjeklokka lokkar" ble avviklet 17. og 18. mars 90, h.h.v. i Meldal og Ilen kirke. I tillegg til de førnevnte solistene deltok også Meldal barnekor under sin dirigent Gretha Loe og Bjørnhild Roel på fløyte. Takket være kjempeinnsats av korets egne medlemmer med å reklamere for konsertene og selge billetter på forhånd, kunne vi se tilbake på stor suksess ikke bare musikalsk men også økonomisk.

Vi sang følgende sanger: "Vekttersang", "Nu takker alle Gud", "Herre jeg hjertelig ønsker å fremme din ære", "Blandt englers kor", "Jeg råde vil alle" og "Min sjel lov Herren". I tillegg sang vi damene sammen med Arve: "Høyr kor kyrkjeklokka lokkar" og "Bendik og Årolilja". Henning Sommero hadde arrangert alle folketonene med unntak av 2 nummer.

Litt senere på vårparten fikk vi den triste beskjeden at korets tidligere, mangeårige dirigent Rudolf Røstum var gått bort ved en ulykke. Ved begravelsen 16/5 sang vi: "Bred dina vida vingar" og "Fader Vår".

Som avslutning på dette året hadde vi en spesiell sang som særnummer på stevnet: "Oppsang for blandakoret". Den representerte noe nytt innen korsang. Vi skulle både trampe, klappe og hviske i tillegg til å synge, og det tok nok en tid før alle i koret hadde noen tro på vi skulle få til dette. Men på stevnet på Hølanda slo sangen godt an og i kritikken sto å lese: "Utmerket valg, engasjert og godt foredrag. Stort pluss for originalt valg" og flere andre rosende ord.

Med mye nytt stoff som skal læres før hver cabaret/større arrangement, sier det seg selv at vi innimellom trenger opptredener som er mindre prestisjefyl-

te. Dette har vi prøvd å få til de senere årene. Vi har fått med oss barn fra Spondal skole til å danne barnekor, og mange stolte foreldre har møtt opp i tillegg til vår faste skare av trofaste publikummere. Flere hyggelige kvelder har vi hatt hvor programmet har vekslet mellom korsang og allsang i lett blanding og med kaffe attåt på billetten.

Ellers har koret hatt hyggestunder med sang for pensjonærene på Bynesheimen og Brålia, både en og to ganger pr. år. Litt vemodig var det siste gang vi gjestet Brålia i oktober 90, før institusjonen ble nedlagt. Selv om de ikke kunne synge sammen med oss, var det likevel ikke tvil om at vårt besøk ble satt pris på av beboerne der.

Vi har også mange hyggelige kortreff å se tilbake på både som verter og som gjester. Å treffes noen få kor for å synge for hverandre er et fint alternativ til stevnet som er blitt så stort etterhvert. Spesielt minnes da vi var gjester hos Reppe Blandakor sammen med Hølonda og Opdal Songlag i januar 91 og ble servert et overdådig havets festbord.

Våren 91 hadde vi tradisjonell vårkonsert, denne gang med Bellman på programmet. Gjester her var Hommelvik Korforening med dir. Bodil Egseth, Bjørnhild Roel Jønnum, fløyte, Lasse "Bellman" Sandberg, sang og Jon M. Skogstad, cembalo. Denne sesongen ble avsluttet med stevnet på Heimdal. "Gammelfanen" ble brukt for siste gang under oppmarsjen fra Heimdal til Kolstad i øsende regnvær 7. juni 91. Kirkekonserten i Kolstad kirke ved samme anledning, ble Randi's avskjedskonsert som dirigent for Byneset Songlag. Kanskje var vi så oppsatt på å gjøre det bra at nervepresset ble i største laget. Trist var det i alle fall å ta avskjed med Randi, som vi var blitt så glad i. Men allerede på årsmøtet ble vi presentert for Anita Brevik, vår nye dirigent. Hun hadde hatt gjesteopptredener med oss tidligere som stedfortreder for Randi.

Anita fikk en travel høstsesong med oss, for først skulle vi ha "Syng med oss" kveld og deretter i november var vi innbudt til å delta på felleskonsert med Byneset Musikkorps og Songlaget Våren hvor hovednummeret var et potpurri over norske folketonar: "Å hildrande du", arrangert av Magnus Kløften og med soloinnslag av Anita, sang og Ragnar Rasmussen, flygel. Et nummer som slo godt an og som vi ble innbudt til å delta med under NM-showet i Olavshallen 25. januar 92, hvor vi fikk den ære å synge med Hans Majestet Kong Harald tilstede. Et arrangement hvor musikkrefter fra hele Trøndelag deltok. Likeledes stilte vi opp med samme nummer i Granåsen dagen etter før gjennomføringen av NM i spesielt hopprenn. Der sang vi også "Kongesangen" og "Ja, vi elsker" fra scenen mens H.M.K. Harald gjorde sin entre. En stor opplevelse i Olavshallen men litt mer hustrig var det i Granåsen hvor værgudene ikke viste seg fra sin aller beste side.

Fra 1992 ble det i O.G.S.F. bestemt at sangsesongen skal følge kalenderåret, og det har vi bøydd oss for.

Allerede på vårparten 91 ble det nedsatt en komite som skulle arbeide med gjennomføringen av jubileumssesongen 92. Og på juletreffesten 5. januar, på korets offisielle fødselsdag, starta vi feiringen med bløtkake til alle gjester. Siden har det gått slag i slag.

På årsfesten 1. februar 92 ble en ny fane overrakt koret. Fanekomiteen, bestående av Leif Skjervold, Åse Stene, Sissel Løhre Brå og Berit Rye, hadde gjort en god jobb med detaljplanleggingen og tekstilkunstner Kari Mobeck hadde stått for utførelsen.

Nyfanen består av vinrød fanesilke med sølvgrå snorer, frynser og dusker. Sangerharpa på forsida er applikert, mens tekst og motiv ellers er brodert. Mottoet på baksida av fanen er det samme som på den forrige.

Jubileumscabareten som fikk tittel: "Sangerkår i 70 år", ble avviklet 14. mars. Her var det lagt opp til en kavalkade bestående av 25 nummer som et tversnitt av det koret hadde vært innoft iløpet av de foregående 70 år.

Ellers har vi deltatt ved 17. mai og ved stevnet på Lundamo 13. og 14. juni og med sesongens høydepunkt så langt, en meget vellykket tur til

Styret i jubileumsåret: John Sigmund Kulseth, Inger Rissstad, Kari Danielsen, Per Andreas Mule, Mette Hovstein Kviseth og Leif Skjervold.

Landssangerstevnet i Haugesund/besøk på Bru hos Ingeborg og Eirik Einum i tidsrommet 26/6 - 1/7-92.

Minner vi har med oss fra turen omfatter både koselig opphold hos vertsfolket på IMI Hotell, Haugesund, en vellykket gjennomføring av programmet vårt i Festiviteten: "Når fjordene blåner", "Calle Schewens vals" og "Fritiof och Carmencita", samt det fantastiske opplegget som var laget for oss da vi kom til Bru. Mange rørende scener utspant seg der og noen uttalte etterpå noe om at koret heretter burde kalle seg "gråtekoet". Men best av alt var det at sangen sto i høysetet hele turen. Vi sang overalt, på fly og på gatehjørner og avsluttet like så godt på flyterminalen på Værnes mens vi ventet på koffertene.

De som 5. januar 1922 var med og starta Byneset Songlag

1. Jakob Nedremule	13. Randi Grøtan	f. Skjøstad
2. Ragnvald Haug	14. Margit Langlo	
3. Kristoffer Utne	15. Kristmar Bjerke	f. Høyem
4. Lars Høyem	16. Kristine Høyem	f. Vevik
5. Jon P. Haug	17. Borghild Øye	f. Høyem
6. Asbjørn Høyem	18. Eline Vatten	U.S.A.
7. Ole A. By	19. Magnhild Høstad	f. Brå
8. Kristen Mule	20. Elen Rye	f. Brå
9. Karl Normann	21. Ulrikke Kolstad	
10. Hans Dahle	22. Ingrid Elven	
11. Ole O. Stene	23. Jonetta Mule	f. Stene
12. Ottar Høstad	24. Karen Bjåstad	f. Stene
	25. Hildur Tisthammer	

Første sesongen (5.1. - 15.6.) lærte koret disse 24 sangene i rekkefølge:

1. Norsk folketone	Høie fjeld
2. Tysk folketone	Jesus kjær, vær mig nær
3. Norsk folketone	Gode hyrding
4. Norsk folketone	Jesus eg hjertelig lengtar og smaka
5. Svensk folketone	Bruk makt
6. R. Nordraak	Ja, vi elsker
7. Gabriel Frichendorf	Jeg vil værge mit land
8. Fredrikke Egeberg	En mors bøn
9. Johan Lavik	Sysvorti
10. Lars Sørås	Den fyrste song
11. L. Lindemann	Hjem jeg lenges
12. L. Lindemann	Folk som frekt vil være
13. L. Lindemann	Kirken den er et gammelt hus
14. Olsen, O.H.	Ved frelserens bryst
15. Hamma	Sangermarsj
16. Dansk folketone	Nyst munde det regna så såre
17. Borg, R.	Fedraminne
18. Rugstad	Veslemøy
19. Billington	Trekkfuglene
20. Borg, Oskar	Gud signe Norigs land
21. Norsk folketone	Valdrisvisa
22. Wendelborg, Kr.	Fram då Frendar
23. Wendelborg, Kr.	Ulabrand
24. Weyse, C.E.F.	Den signede dag

Noen av disse sangene er senere tatt opp igjen og lært på nytt. Enkelte av dem helt opp til i siste sesong.

Noter

Å være noteskriver for koret var et ærefullt verv. Mens en nå, sjøl om det egentlig ikke er tillatt, bare tar en fotokopi av et noteblad, var det litt mer med det "før i tida". Omgangsmåten den gang ble kalt "hektografering".

Omgangsmåten var, ganske enkelt forklart: En hadde en ramme, størrelse som et A4-ark. Denne var fylt med en "kittaktig" masse. Et blankt papirark i samme størrelse ble linjert opp med notelinjer. Den aktuelle sangen skrevet på, gjerne med ei såkalt "steilskriftpenn". Den var litt breiere og var bedre å bruke enn ei vanlig penn. Et spesielt "hektografblekk" ble brukt til dette. Så tok en det ferdigskrevne arket og la det ned på massen i ramma med blekksida ned, strøk forsiktig over noen ganger før en tok av arket igjen. Da lå det et speilvendt avtrykk igjen på massen. Så begynte arbeidet med kopiering. Ved å legge nye ark ned på massen og stryke over, fikk man et avtrykk, en ny note. Disse ble naturligvis svakere etter hvert jo flere avtrykk en tok, men var en heldig kunne en få opp til 25 kopier. De siste var da temmelig svake.

For at dette skulle bli bra måtte en være nøyaktig og pertentlig, helst ha en tydelig og pen håndskrift som egna seg for formålet. De første åra var det dirigenten som besørget dette. Senere tok Lars A. Braa over. Da krigen kom i 1940 ble det slutt og det er visst ikke hektografert noter i Byneset Songlag etter den tid.

Håndskrevet note fra 1923.

Liste over formenn i Byneset Songlag

1922 - 28	Ingen
1928 - 29	Ragnvald Haug
1929 - 30	Ottar Høstad
1930 - 32	Ragnvald Haug
1932 - 33	Rudolf Røstum
1933 - 36	Ragnvald Haug
1936 - 38	Ole O. Stene
1938 - 41	Jon P. Haug
1941 - 42	Ragnvald Haug
1942 - 44	Halvdan Berg
1944 - 45	Ole O. Stene
1945 - 46	Olav Noteng
1946 - 47	Odd Aunan
1947 - 49	Lars A. Braa
1949 - 51	Johan Krogstad
1951 - 52	Ingegjerd Braa
1952 - 55	Leiv Utne
1955 - 58	Anbjørg Høyem
1958 - 60	Gunnveig Hindsverk
1960 - 62	Anbjørg Høyem
1962 - 63	Asbjørn Egseth
1963 - 64	Olaug Aasegg
1964 - 66	Aslaug Aunan
1966 - 67	Torleiv Høyem
1967 - 69	Ingeborg Brå
1969 - 70	Ingvar Berg
1970 - 72	Oddbjørn Engen
1972 - 74	Anders Skogstad
1974 - 76	Asbjørn Egseth
1976 - 78	Leif Skjervold
1978 - 81	Karl Baadsvik
1981 - 83	Kirsten Thunem
1983 - 85	Asbjørn Egseth
1985 - 87	Inger Lisbet Skjervold Berg
1987 - 89	Harald Hove
1989 -	Mette Hovstein Kviseth

Turer, konserter, stevner og opptredener

Dette avsnittet er nødt til å bli bare en opprekning av forskjellige anledninger og sanger. Det er umulig å "ta med" eller rettere sagt "få med" alt og det er vel heller ikke hensikten. Byneset Songlag ble fort populært og i tillegg til sine 28 øvelser første halvåret deltok de som trekkplaster på en rekke forskjellige fester, møter og basarer, så i gjennomsnitt var sangerne opptatt i koret to kvelder for uka. Allerede i juni 1922 var koret med da "Gulos" gikk tur til Sundnes i anledning Bondelagets landmøte i Trondheim. Koret fikk bra omtale for sin sang. Dette var siste opptreden med Tisthammer som dirigent. Pinsedag 1923. Konsert i Børsa kirke som slo meget godt an. 1924 var et meget virksomt år. Det ble bl.a.:

- 25. mai holdt aftenunderholdning i Buvik,
- 15. juni holdt aftenunderholdning på Leinstrand,
- 13. juli kirkekonsert i Melhus og ved stevne på Trøndertun,
- 30. nov. sangerfest i Folkvang,
- 30. des. aftenunderholdning i Vonheim.

Ved alle disse underholdningskonsertene deltok Byneset Hornmusikklag. Av programmet som hadde 12 nr. kan nevnes spesielt Aug. Södermann's "Ett Bondbröllop" som da var ny. Et bra program som ble bra framført. 1925 sang ved ungdomsstevne i Soknedal. Det gikk ikke så bra som det skulle gjort. Vi legger skylda på kvelende varme.

1927 sang på Ut-Trøndelag U.L.'s stevne på Stadsbygd 12/6. Kirkekonserten var alminnelig bra. Sangen under stevnet var særlig bra. En kritiker fra Gula Tiend, Bergen, skriver: "Det mest forvitnelege med heile stemna var songlaget frå Byneset. Kyrjekonserten hadde eg ikkje høve til å høyra på, men det dei ytte sidan om kvelden var beint sagt framifrå. Både det røystevyrket laget rådde yver og den ledaren koret hadde var verd å taka iveg med store oppgaver." 2. påskedag var det planlagt konsert i Buvik kirke. Den måtte avlyses p.g.a. storm. Konserten ble istedet holdt i august samme år og kombinert med tur til Malmsjøen og fest i Børsa om kvelden. "De seks" sørget for det instrumentale. Ei minnerik helg.

1928 var det år koret meldte seg inn i Orkla og Gauldal Sangerforbund og deltok på stevnet i Meldal 12. juni. Sang sammen med Orkdal Songlag både i kirka og verdsligkonsert. 17. juni ungdomsstevne på Byneset. Sang med bra resultat. 1. juli Gauldal ungdomslags stevne på Rognes. Sang samme program som på Byneset. Dette var også en bra konsert. Koret talte dengang 23 sangere.

1929. Sangerstevne i Melhus. Sang også da sammen med Orkdal Songlag på folkekonserten i sangerhallen, men ikke i kirka. Tur til Brøttem og holdt aftenunderholdning i "Ljosheim" om kvelden. Medvirket dessuten under Vespergudstjeneste i Byneset kirke i jula samme år.

1930. Ikke noe sangerstevne i O.G.S.F. det året. Byneset Songlag deltok isteden i en Olsokgudstjeneste i Nidarosdomen.

1931. Sangerstevne på Røros. Ved folkekonserten sang koret: Edv. Grieg, "Ved Rondane", J. Torkilsen, "Søndagsmorgen" og Lange Møllers "Serenade".

1932. Sangerstevne på Heimdal. Ved kirkekonserten sang koret: L. Cerubin, "Sanctus" og Wagners "Pilgrimskor". Folkekonsertsangene var: "Ved Rondane", Grieg, "Lerken" av Forsdahl og Lindblads "Naturen och Hjertat". Bra omtale i avisa. Sang også ved ungdomsstevnet på Byneset.

1933. Sangerstevne på Opdal. Koret sang uten særlig utmerkelse: "Melodi" av Rubinstein og "Vår" av Sigurd Lie.

1934. Fellesarrangement med Songlaget Samhald og Byneset Fellesorkester samt Byneset Songlag. Iver Holters kantate "Til Fædrelandet" for solo, kor og orkester. Solist Asbjørn Høyem. Dette var et storverk. Litt for vanskelig for små amatørkor, men det gikk stort sett meget bra. Det ble holdt konserter i Folkvang og Vonheim. Senere også i Buvik og på Trøndertun. I februar året etter ble det arrangert "Byneskveld" i Bondeheimen, Trondheim, med samme program. Hvert kor hadde to særnummer pluss tre felles korsanger. Orkesteret hadde fem nr. foruten kantaten, så det var et fyldig og allsidig program. Sangerstevnet var dette året i Orkdal. Sørsanger var: P. Stenberg, "Korset vil jeg aldri sviike" og "Guds Fred" av S. Palmgren.

1935. Stevne på Lundamo. Byneset Songlag deltok på folkekonserten med "Aspaakers Polska" av W.P. Berger og "Irmelin Rose" av samme komponist.

1936. Sangerstevne på Byneset. Vi arrangerte. Sang under kirkekonserten B. Carlson, "Morgon vid Sundet" og C. Rølen, "Vakra Sky". Underholdt dessuten på festen om kvelden. Der sang vi: "An der schönen" og "Danslek ur Ran". To nummer som slo fantastisk godt an.

1937. Sangerstevnet på Svorkmo. Kirkekonsert med Beethovens "Lovsang" og "Jubelmotett" av Moren.

1938. Leinstrand 5. og 6. juni. Sangerstevne. Våre sørsanger var: Schubert, "Som kloke øyne finkle" og W.P. Berger, "Stämning".

1939. Sangerstevne på Løkken. På kirkekonsernten sang koret: J. Bach, "Bort i sorgens skygger", Alfred Anderson, "Det vandrer en skara".

I 1940 ble det ikke noe sangerstevne på grunn av krigen. Det samme i flere år framover. Korets virksomhet var svært liten, for ikke å si helt borte. Først i 1947 er det nevnt i protokollen om deltakelse ved sangerstevne. Denne gang arrangert på Orkanger, men det står ingen ting om hvilke sanger eller noe annet. Heller ikke året etter da stevnet ble arrangert på Opdal eller i 1949 da stevnet var arrangert på Melhus. Songlaget deltok på alle disse. Ved Melhusstevnet sang de sammen med "Våren" i Leinstrand kirke.

1950. Ved sangerstevnet på Byneset ("på By'a") med Samhald som arrangør, sang Byneset Songlag "Kveld" av A. Th. Olsen og "Du gav meg dei fulle rosor" av Å. Myklegard.

1951. Sangerstevne på Røros. Kirkekonst med to sanger av Alfred Anderson, "Helga Tempel" og "Det vandrer en skara".

1952. Sangerstevne på Leangen med Strindheim Blandakor som arrangør. Byneset Songlag åpna konserten søndag ettermiddag med Aug. Södermanns "Ett Bondbröllop". Bra resultat. I alle fall stormende applaus.

1953. Sangerstevne på Fannrem. Vi sang "Hymn" av W.P. Berger og Schuberts "Upp or det djupe". Konserten var i kirka på Svorkland.

Sangerstevnet på Løkken i 1954 ble en suksess for koret som opptredte med to svenske sanger under folkekonsernten søndag. Lindblad, "Naturen och hjertat" og Carlson, "Morgon vid Sundet".

1955. Sangerstevnet på Heimdal. Kirkekonst i Leinstrand kirke hvor vi sang "Vingede skarer" arr. Per Winge og Alfred Andersons "Jubelmotett". Særlig "Vingede skarer" var bra. Vi fikk fin kritikk i avisa og sangen ble av enkelte publikummere karakterisert som "stevnets flotteste prestasjon".

1956. Sangerstevne i Buvik. Kirkekonst i Melhus kirke. Også denne gangen svenske sanger. Alfred Anderson, "Kyrko-kantat" og "Helga tempel". Brukbart resultat.

1957. Sangerstevne i Meldal. Kirkekonst. Conradi, "Solnedgang (Det spredes mer og mer)" og "Herre Jesus Krist".

1958. Sangerstevne i Eggkleiva. W.P. Berger, "Stemning" og "I Seraillets have" av J.P. Jacobsen.

1959. Sangerstevne holdt i Studentersamfunnet med Byåsen Sangkor som arrangør. Byneset Songlag sang sine sarsanger i Havstein kirke. Der var det naturligvis ingen kritiker tilstede, men derimot var det 7 barnedåper. Da felleskoret endelig skulle synge, var det som rimelig var, svært få sangere tilstede. De fleste hadde reist til Vår Frues kirke for å høre Kolbjørn Høyseth. Våre sarsanger var: "Jubelmotett" og Schuberts "Ave Maria" (Upp or det djupe). På festen i Studentersamfunnet lørdagskvelden sang vi "Fiolen min" av Erik Øst og H.C. Lumbyes "Britapolka". Liv Ladegård ved pianoet. Begge sangene som er svenske, var nye da og vakte stor jubel.

1960. Stevne på Berkåk. Veldig godt vær. Byneset Songlag sang i teltet søndag "Aftenkor" (Høytidsfullt nu toner klokken) av Conradin Kreutzer og Ole Bulls "I ensomme stunde". Kritikere manglet da som så ofte ellers men vårt eget inntrykk var bra. Dette ble dirigent Kristen Mules siste sangerstevne og opptreden med koret.

1961. Sangerstevne på Ranheim. Korets første med ny dirigent. På folkekonsernten i teltet søndag sang vi "Du gav meg dei fulle rosor" av Åge Myklegaard og Franz Lehar, "Jeg velger Wien". Kritikk: "Nr. 1, alt for lett og upresist. Den andre kunne også ha vært bedre". Samme sommer arrangerte koret tur til Ålen hvor vi holdt konsert og fest på Graftås. Damene hadde anskaffet seg nye sangerkjoler til stevnet, rene og fine. Bussen hadde et defekt varmeanlegg som spydde ut eksos så da vi kom heim etter turen, virket ingen nye og fine lenger og slett ikke rene. Det var forresten da en av sangerne gikk heim. D.v.s. han gikk att og fram i bussen under hele turen.

1962. Sangerstevne på Kvål. Vi sang i Melhus kirke. Chr. Ringe, "O, du min Imanuel" og Lars Sørås, "Gloria".

Samme sommer arrangerte koret en jubileumskirkekonst. Medvirkende Byneset Ungdomskorps, samt en for anledningen sammensatt strykekvartett. Koret hadde en avdeling først hvor de sang "Bøn" av Händel, "Du Hyrde" av Bortnianski, "Jag är främling" og "O, du min Imanuel". Strykekvartetten hadde så en avdeling. Etter den spilte Ungdomskorpset 3 nr. og så avsluttet koret med 4 sanger: Beethoven, "Du ømme faderhjerter", Schubert, "Sanctus", en Skånsk folketone, "Bred dina vida vingar" og til slutt "Gloria" av Lars Sørås.

1963. Sangerstevne på Oppdal. Byneset Songlag kom også denne gang ut med godt resultat. Som sarsanger hadde vi "I midnattsolen", i et arrangement av H. Christiansen og O. Lindblads "Naturen och hjertat".

1964. Sangerstevne på Byneset. Stevnet ble holdt på Spongdal med Songlaget Våren som arrangør. Vi sang i Heimdal kapell "Seg Jerusalem" av Blix og "Hymn" av Peterson Berger. Ved orgelet satt R. Engelsøy.

Når en ser over korets repertoar, legger en snart merke til at det er brukt veldig mye svenske sanger. Svært mange av dem er tatt opp igjen flere ganger. Dette kan ha flere årsaker. Kanskje mest at den svenske korsangen hadde et rikere utvalg enn den norske, samtidig som det svenske språket klinger bedre i sang. Når dirigenten da i tillegg hadde en liten svakhet for svensk, er resultatet ikke så overraskende.

Stevner 1965-92

1965	Orkanger	Alnæs: De hundrede violiner, dir. J. Grøseth Söderman: Ett bondbröllop, dir. R. Røstum
1966	Leinstrand	Beethoven: Bønn Mozart: Ave verum corpus, m/Sivert Øye ved orgelet. Opptreden i Melhus kirke
1967	Glåmos	Peterson Berger: Stämning Peterson Berger: Danslek
1968	Støren	Haarklau: Hymne m/Olav Høyem Husby ved orgelet Flemming: Vingede skarer Opptreden i Støren kirke
1969	Hølonda	Ivar A. Røed: Mot soleglad, dir. J. Grøseth Mogens Dam: Sommer i Tyrol, dir. R. Røstum
1970	Orkdal	Bodvar Heggen: Bøn H.O.H. Olsen: Død hvor er din brodd Opptreden i Orkdal kirke
1971	Klæbu	Neersveen: Sporven Nossum: Havet
1972	Byneset	Anderson: Helga tempel Upp or det djupe ropar eg
1973	Oppdal	Taube/Lind: En dag med Rønnerdal, dir. Røstum J. Strauss: Op. 314 Donau Sjung, dir. Grøseth
1974	Lundamo	Alfr. Anderson: Kyrkokantat John Moren: Jubelmotett Opptreden i Horg kirke
1975	Ålen	F.A. Reissiger: Olav Trygvason Gösta Lundborg: Dans borti vägen
1976	Strindheim	Sigurd Lie: Bøn G.F. Händel: Largo Opptreden i Vår Frue kirke
1977	Melhus	Teilmann: Solveigslåtten G. Verdi: Triumfmarsj fra Aida m/blåsere fra B.M.K.
1978	Kyrksæterøra	B. Sløgedal: La de små barn komme til meg G.A.Homilius: Deo Dicamus Gratias Opptreden i Vinje kirke
1979	Rennebu	Matona mia cara Norsk folkevise: Margjit Hjukse
1980	Heimdal	Th.Morley: It was a lover and his lass Norsk folketone: På sine hønur
1981	Børse	L. Nielsen: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør

	Egil Hovland: Herre vår Herre Opptreden i Børsa kirke
1982 Fannrem	Klaus Brinch: Kor-kineseri Norsk folketone: Brurmarsj frå Lødingen
1983 Oppdal	Knut Nystedt: Landet har gitt sin grøde Trond Kverno: Gud du er ånd Kirkekonserter i Idrettshallen
1984 Klæbu	Jarle og Helge Førde: Music of Life
1985 Buvik	Palestrina: Sicut Cervus J.S. Bach: Bist du bei mir Opptreden i Melhus kirke
1986 Byneset	Jan Magne Førde: Mr. Sandman Folketone fra Island: Sof du unga ästin min
1987 Heimdal	Norsk folketone, arr. S.Tveit: Herre jeg hjertelig Folketone fra Telemark, arr. A.Dagsvik: Dobbel deilighed Opptreden i Kolstad kirke
1988 Skaun	Hans Lunell: Trollmor genom seklerna 1. Renesansens trollmor 2. Barockens trollmor 3. Wienerklassisismens trollmor 4. Nationalromantikkens trollmor
1989 Meldal	Waldemar Åhlen: Sommarpsalm Negro spiritual: Peter, go ringa dem Bells Opptreden i Meldal kirke
1990 Hølonda	Tveit/Skeie: Oppsang for blandakoret
1991 Heimdal	Giovanni Gastoldi: In dir ist Freude John Moren: Salige de som høre Guds ord Opptreden i Kolstad kirke
1992 Lundamo	Alfred Paulsen: Når fjordene blåner Evert Taube: Calle Schewens vals

Uniformer/antrekk

Fra starten av i 1922 ble det for det meste brukt private klær på opptredener, med fortrinnsvis hvite bluser og svarte skjørt eller hvite kjoler til damene og mørk dress med hvite skjorter til herrene. Men i 1928 ble det mer uniformering, med hvite kjoler med blå kant for damene, noen ganger med lange kjoler og korte kjoler når moten tilsa det. Senere igjen, svarte skjørt og hvite bluser og herrene hvit skjorte og mørk dress.

I 1961 fikk damene lyst på noe nytt. Helt lys gule kjoler med brune knapper og brune stikninger rundt kantene. Disse ble brukt på konserter helt til i 1972, da vi gikk over til hvite kjoler for damene og "karan"? Mørk dress! Som en variasjon ble det i 1976 kjøpt blå pologensere under de hvite kjolene til damene og hvite pologensere under mørk dress for mannfolka. Disse ble betegnet av en av "karan" som straff.

Så igjen nytt konsertantrekk: Røde bluser og svarte lange skjørt. Og "karan": Mørk dress! Dette var i 1981.

Til sangerstevnet i Klæbu 84 stilte damene i nytt antrekk: Blått skjørt med jakke og hvit bluse, og mannfolka - det var visst fremdeles mørk dress og hvit skjorte.

Så endelig i jula 85 var det mannfolkas tur til å stille med nye "uniformer" - svart bukse og slips, grå jakke og hvit skjorte.

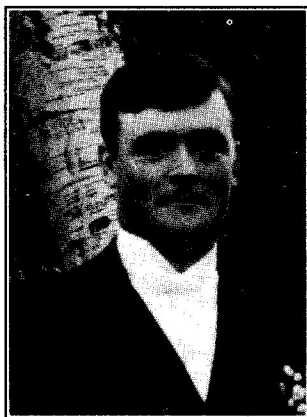
I jubileumsåret 92 har vi igjen fornyet oss. Alle sangerne, både damer og herrer stiller i hvite storskjorter. Svarte skjørt for damene og svarte bukser for herrene. Damene har skjerf over skuldrene.

Dette er vel det meste som har skjedd på "klesfronten" i koret gjennom 70 år.

Dirigenter

JOHN TISTHAMMER, dir. jan.-juni 1922

John Tisthammer var songlagets første dirigent. Han var fra Nordfjord og kom til Byneset som lærer ved Hangerås Framhaldskole. Tisthammer var musikalsk, spilte fiolin og var i god kontakt med ungdommen. Det var derfor ganske naturlig at han ble forespurt da det skulle startes sangkor. Han var dirigent for Byneset Songlag bare det første halve året. Ved skoleårets slutt 1922 søkte han en ny stilling og flytta fra Byneset.

KRISTEN MULE, dir. 1922-60

Kristen Mule var en mann som gjennom hele sitt liv hadde en finger med i det meste av bygdas sang og musikk. Begynte alt som "guttunge" å spille fiolin. Var mye benytta som spillemann ved alle slags anledninger, kanskje mest til dans. Spilte fiolin i Aksel Høyem's orkester. Senere i en strykekvartett "De fire", under ledelse av Halvdan Høyem. Denne ble senere utvida til "De seks". Han gikk da over til å spille bratsj. Spilte også i Byneset Salongorkester og i Byneset Fellesorkester. Kristen Mule begynte i Byneset Musikkforening (senere Byneset Hornmusikk-lag) i 1914. Der spilte han kornett til i 1954. Da overtok han som dirigent fram til 1958. På oppfordring var han også med i Midt-Trøndelag Orkesterforening i startfasen. Her spilte han bratsj. Som sanger ble han ganske tidlig med i lærer Rye's mannskor. I 1922 var han med og starta Byneset Songlag. Tok etter et halvt år over som dirigent. En stilling han hadde til sin død i 1960. Var også dirigent for Songlaget Samhald ei tid og da Songlaget Våren starta i 1944, var han dirigent for dem i fem år. Det er vel kanskje mest som dirigent for Byneset Songlag de fleste husker Kristen Mule. Taktfast, autoritær og med en egen evne til å velge sanger som passet for sitt kor, førte han det fram til mange fine prestasjoner. Byneset Songlag var som regel av de kor som "toppa lista" i sanger-

forbundet. I Orkla og Gauldal Sangerforbund's 25-års beretning står bl.a.: "Byneset Songlag har under Mule's ledelse vært et av de beste kor i forbundet. Få dirigenter har vel fått så mye rosende omtale i pressen som han".

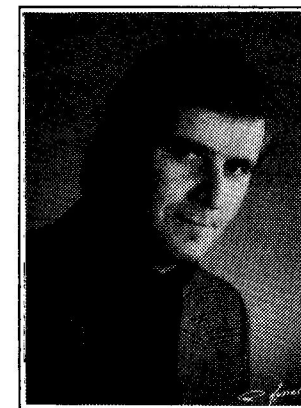
RUDOLF RØSTUM, dir. 1960-77

Rudolf Røstum begynte alt i 7-års alderen å prøve seg på fela. Som 10-åring begynte han i lære hos Oskar Quenild i Trondheim. Hele hans liv var viet til sang og musikk og han brukte all sin fritid til dette. Til tider litt mer. 14 år gammel var han da han ble med i Aksel Høyem's orkester. Senere spilte han i "De seks". Etter en tid ble det etablert et Byneset Fellesorkester. Her var han leder. Var også med i Høyem's Salongorkester. I sine unge dager var Røstum en ivrig sanger i Byneset Songlag. Dessuten i åra før krigen var han kornettist i Byneset Hornmusikk-lag og en meget flink og benyttet noteskriver. 10 år i "utlendinghet" d.v.s. Halså på Nordmøre, medførte at han i storparten av tida var dirigent både for Vågland Blandakor og Vågland Mannskor. I 1930 var han med og starta Byneset Jazzband. Røstum var også dirigent for Songlaget Vårbud fra 1943-46. Han var dessuten med og starta to skolekorps. Dirigent for Ytre Byneset Hornmusikk-lag i 8 år. I 1960 begynte han som dirigent for Byneset Songlag, en stilling han hadde i 18 år. Før den tid hadde han hatt "sitt eget" mannskor, Byneset Mannskor. I tillegg til dette kommer alle de andre spilleoppdrag, alene og i band, dansemusikk og seriøs musikk. Røstum var en mann med mange strenger og han spilte på dem alle.

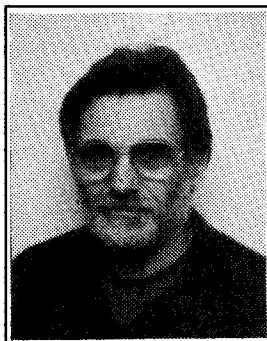
HARALD BJØRKØY, dir. jan. 1978-79

Harald Bjørkøy er lektor i musikk. Etter sin debut som sanger i 1982, har han vunnet flere priser i nasjonale og internasjonale sangkonkurranser. Han har mottatt Griegprisen for sine CD-innspillinger av Griegs sanger. Han har vært solist med alle norske symfoniorkestre og ved Den Norske Opera. Han har konsertert i en rekke europeiske land og i USA, hvor han debuterte i Carnegie Hall i 1989. Han har dirigert flere kor og spilt inn to plater med "Chorus".

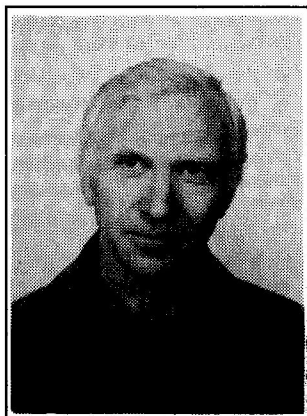

HANS WAAGØ, dir. 1979-81

Hans Waagø er født i Trondheim i 1936. Han gikk musikklinja ved Bergen Lærerskole 1959-62. Dirigerte Malersvennenes Korforening, Bergen, 1964-69. Musikkstudier ved Universitetet i Trondheim med hovedfageksamen 1979. Dirigent for Songlaget i BUL, Nidaros, 1977-78, med turne til USA sommeren 1978. Dirigent for Byneset Songlag, 1979-81. Dirigent for Leinstrand Songlag, 1984-89. Dirigent for Sjetnekoret fra 1985. Hans Waagø er til daglig lærer på musikklinja ved Heimdal v.g. skole.

JOSTEIN KLØFTEN, dir. 1981-86

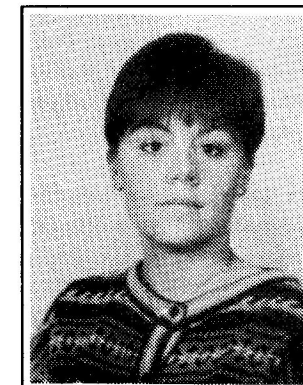
Jostein Kløften er født i Ørland 1937. Han vokste opp i en sang- og musikkglad familie og minnes illegale sangøvelser med mannskvartetten "Håssalæstan" fra perioden 1940-45, som nok ga sitt bidrag til en gryende musikkinteresse. Sang i barnekor under, den i Fosen legendariske læreren og korhøvdingen, Karsten Andersen. Begynte i mangel av skolekorpstilbud som ess-klarinetttist i Musikklaget Kornetten i 13-14 års alderen. Senere ble det korsang under opphold ved Bakketun Ungdomsskole og Sangkoret Yrjar på Ørlandet. Musikkinteressen var nå en lengre periode knyttet til korps og symfoniske besetninger i Nordfjordeid, Ålen, Trondheim og Bergen. Medlem av Lundarljom, 1967-68 og Byneset Songlag fra 1970. Sang i en mannskvartett fra begynnelsen av 80-tallet. Videre deltakelse i musikklivet på Byneset har senere stort sett skjedd gjennom medlemskap i Byneset Musikkorps. Dirigent i Byneset Songlag fra høsten 81.

RANDI LUNDEMO, dir. 1986-91

Randi Lundemo har studert sang ved Trøndelag Musikkonservatorium med Else Marie Lund og Kåre Bjørkøy som pedagoger. Randi har i 5 år hatt ansvaret for aspirantopplæringa til Nidarosdomens Guttekor, noe hun fortsatt driver med. Hun er også ansatt ved Trondheim kommunale musikksskole som sangpedagog. Ellers satser hun på freelancearbeid som sanger og pedagog, og har bl.a. i den forbindelse hatt flere engasjement som korinstruktør.

ANITA BREVIK, dir. 1991 -

Anita Brevik har sin vokalpedagogiske utdanning fra Trøndelag Musikkonservatorium, hvor hun i 4 år studerte sang med Kåre Bjørkøy. Hun har vært ansatt ved Orkdal kommunale musikksskole og har også siden 1987 vært ansatt ved KVT (Kristen v.g.skole - Trøndelag) som musikk lærer. Ellers blir hun benyttet en del som freelance sanger og pedagog - bl.a. som en av flere sangpedagoger for Trønderkor. Fra høsten 1992 er hun knyttet til Nidarosdomens musikkarbeid, som fast sangpedagog for det nyoppstartede Nidarosdomens Jentekor.

Felles for alle våre dirigenter som har vært og er bosatt på Byneset, er at de har gjort en stor innsats for bygdas øvrige sang og musikkliv.

Noen betraktninger over det som kalles utvikling

I korets første leveår var de ikke så mange. Vanligvis mellom 20-25 stk. De var fra samme skolekrets og miljø og bodde ikke lenger unna enn at de kunne gå til øvelsene.

Nå spiller avstand ingen rolle. Spørsmålet er mer i hvilket kor en vil synge.

De første åra var det ingen valgt formann eller styre. Det var vel heller ikke nødvendig blant 20-25 personer som alle kjente hverandre og faktisk "var vokst opp ilag". Samme bakgrunn og stort sett samme miljø.

Dagens kor er dobbelt så stort. Har medlemmer ikke bare fra Byneset men også fra andre kanter. Folk fra andre miljø, forskjellig yrke og utdanning og med ulike meninger. Nå kreves det formann og styre for å ta seg av og holde orden på alt praktisk arbeid, administrere, samt sekretær til å holde orden på korrespondansen.

Dirigenten var sjøllært. En person fra lokalmiljøet. Idag må dirigenten være skoleutdanna og er ofte tilreisende fra et annet distrikt.

Korets første år var kontingentfri. Senere, i 1928, da koret meldte seg inn i sangerforbundet, ble det nødvendig med penger. Årskontingenten ble satt til kr. 0,25. Idag er den kr. 300,-.

Fra starten var dirigenten ulønna. Senere, rundt 1960, ble det begynt med betaling, kr. 20,- pr. øvelse på egen skyss. 5 kroner mindre hvis han ble henta. Idag er slikt tariffregulert.

Når en reiste på sangerstevne før i tida, var det alle i samme buss. Mange ble innkvartert på samme sted og gjerne flere i samme seng. Holdt sammen og "opptrådte" som kor hele helga. Arrangementet var ikke større enn at alle kjente de fleste. Dagens sangerstevne er stort. Svært få kor kommer samla. (En hører ikke lenger et brus gjennom folkemengden da bussen stoppa: "Der kjæm Bynesingen")! Nei, hver i sin bil til ulike tider. Storparten ukjente fjes, samme hvilken kø en stiller seg i.

Festkulturen har også gjennomgått en forandring. En ser svært få stille i "mektig bakrus og med hikke" på kirkekoncert søndag. Det er sjelden et kor "går iver" på en sang og må begynne på igjen. Mer skolerte dirigenter og

større og bedre kor er kanskje noe av grunnen. En annen ting er at enkelte kor gjør sin opptreden mer til et show enn en konsert.

Slik kunne en holde på og nevne opp i fleng. Det er ikke ment som kritikk, men bare for å peke på noe av den forandringa som er skjedd. Om det er til det bedre eller verre får hver enkelt dømme om. Det er i alle fall interessant å legge merke til.

Hederstegn

1973 Orkla og Gauldal Sangerforbunds hederstegn i Sølv tildelt Randi Noteng.

1976 O.G.S.F.'s hederstegn i sølv tildelt Rudolf Røstum

I 1988 ble det fra forbundets side utdelt hederstegn til medlemmer som har vært med i 40 år og 25 år. Det var nytt dette året og ettersom det var så mange fra flere kor som fikk hederstegn stilte alle opp og sang: "I Østen stiger solen opp"! Fra Byneset Songlag fikk Olav Schjølberg medalje og diplom for 40 års medlemskap og følgende fikk et merke for 25 års medlemskap: Asbjørn Egseth, Astrid Egseth, Harald Hove, Øystein Hove, Per Andreas Mule Svein Noteng, Olav Schjølberg, Leif Skjervold, Åse Stene og Helge Vevik.

Oddbjørn Engen fikk 25 års hederstegn i 1990.

Per Andreas Mule , medalje og diplom for 40 år i 1991. (OVERRAKT I 1992)

Byneset Songlag 1992

Sluttord

Vi har med dette prøvd å gi et bilde av Byneset Songlag gjennom tidene og å få med en del av det som koret har vært med på gjennom 70 år. Det er enda mange konserter, tilstelninger og utflukter som koret har vært med på, men det vil føre for langt å ta med alt.

I jubileumsåret består koret av 48 medlemmer og det skulle love godt for fremtiden. Og med Anita Brevik som god og inspirerende dirigent er koret godt igang med nye innholdsrike år - korets første 70 år er gått over i historien.

Vi vil slutte med mottoet på korets vakre fane:

"Tolk i toners rike fylde, alt det beste i deg selv".